

На Маца не ѝ трѣбовать чорапи

наешъ ли, Мацо, колко се грижж за тебе и за твойтъ котенца? — говорѣше малката Милка на своята обична котка, която отскоро си имаше четире котенца. — Азъ рѣшихъ на тебъ и на твойтъ дѣца да направѣж чорапи и ви обуѣж нозѣтъ за да не би да ви измрѣзнѣтъ. Що, радвашъ ли се на моя подарѣкъ, Мацо?—Маца, сѣкашъ, разбираше думитѣ на момичето и въ отговоръ, тя високо замяучи. Но Милка не разбра мяучението на обичната си Маца, и се обърнѣ къмъ майка си съ молба да ѝ расправи, що ѝ отговаря Маца.

— Тя ти отговаря, че не ѝ трѣбовать чорапи, — каза майка ѝ, като се смѣеше. — Природата надарила Маца съ такъва хубава прѣмѣна, която по-добрѣ ѝ стои отъ дрѣхи и чорапи. А тебе, Милке, сѣвѣтва Маца да направишъ по-добри чорапи за бѣднитѣ дѣца и сирачета, които нѣматъ ни чорапи, ни дрѣхи . . .